

بررسی ارتباط ابعاد سبک‌های رهبری مدیریت کلاس با انگیزش تحصیلی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در سال ۱۳۹۵-۱۳۹۴

چکیده

زمینه: شیوه‌ای که مدرس برای دروس برنامه‌ریزی می‌کند و به مدیریت کلاس می‌پردازد، به مقدار زیادی بر میزان سرعت و کیفیت یادگیری دانشجویان تأثیر می‌گذارد. هدف مطالعه حاضر، تعیین میزان رابطه بین ابعاد سبک‌های رهبری مدیریت اساتید با انگیزش تحصیلی دانشجویان بود.

روش‌ها: پژوهش حاضر با روش توصیفی از نوع همبستگی انجام شد. جامعه آماری در دو گروه دانشجویان ۱۱۸ نفر با استفاده از جدول حجم نمونه گرجسی و مورگان) تعریف شد. داده‌های اساتید با پرسشنامه‌ی ولفگانگ و گلیکمن و داده‌های دانشجویان با پرسشنامه انگیزش تحصیلی هارتر گردآوری شد. برای تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آزمون ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون با استفاده از نرم افزار SPSS ویرایش ۱۸ استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که بین سبک رهبری مدیریت کلاس اساتید به صورت کلی ($r=0/819$ ، $p<0/001$)، ابعاد آن به تفکیک سبک غیرمداخله‌گر ($r=0/777$ ، $p<0/001$)، سبک مداخله‌گر ($r=0/658$ ، $p<0/001$) و سبک تعامل‌گرا ($r=0/726$ ، $p<0/001$) با انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد.

نتیجه‌گیری: با توجه به رابطه مستقیم و معنادار ابعاد سبک رهبری مدیریت (غیرمداخله‌گر، مداخله‌گر و تعامل‌گرا) با انگیزش تحصیلی، پیشنهاد می‌شود اساتید و متولیان امر آموزش با بهره‌گیری از ابعاد سبک‌های رهبری، موجب افزایش انگیزش تحصیلی دانشجویان شوند.

کلید واژه: انگیزش تحصیلی، مدیریت کلاس، سبک غیر مداخله‌گر، سبک تعامل‌گرا، سبک مداخله‌گر

نوشین پورشاگان^۱، یحیی صفری^{۲*}

۱. گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد، بروجرد، ایران
۲. گروه رادیولوژی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

* **عهده دار مکاتبات:** ایران، کرمانشاه، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، دانشکده پیراپزشکی، گروه رادیولوژی

Email: ysafari79@yahoo.com

مقدمه:

دهند^۱. فنون مدیریت کلاس به وسیله‌ی عوامل مشخص‌کننده‌ی موقعیت استاد و دانشجو اندازه‌گیری می‌شوند و نگرش‌های دانشجویان و رشد آن‌ها با مهارت‌های مدیریتی استاد در کلاس توسعه می‌یابد^۲.

ضرورت و اهمیت نظری بررسی مدیریت کلاس درس معلمان را باید در تفاوت میزان اثربخشی سبک‌های مدیریتی متفاوت دانست. سبک‌های معلمان با اینکه شباهت‌هایی با یکدیگر دارند ولی تفاوت‌های معنی‌داری در نحوه‌ی به‌کارگیری و میزان اثربخشی آنان مشاهده می‌شود^۳. لذا شناخت

انگیزش تحصیلی به عنوان یکی از شاخص‌های شناختی، هیجانی و رفتاری دانشجویان که دلبستگی آنان را به تحصیل و دانشگاه نشان می‌دهد، تعریف شده است. انگیزش تحصیلی به طور مستقیم عملکرد تحصیلی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و سایر عوامل تأثیرگذار بر عملکرد تحصیلی، بیشتر از طریق انگیزش بر آن تأثیر دارند^۱. بسیار مهم است که اساتید از مهارت‌های تدریس و سبک‌های مدیریت کلاس به خوبی بهره‌مند باشند تا بتوانند با شناخت و اجرای مدیریت صحیح، تأثیر و کارایی تدریس را افزایش و مشکلات رفتاری دانش‌آموزان را کاهش

در درس ریاضی می‌باشد و روش تدریس معلمان به عنوان یکی از ابعاد عملکرد آنان بر پیشرفت دانش آموزان در درس ریاضی تأثیر گذار است.^{۱۰} Djigic & Stojiljkovic گزارش کردند زمانی که معلمان سبک مدیریت کلاسی تعامل‌گرا را به کار می‌برند، یادگیرندگان پیشرفت تحصیلی بالاتری دارند و زمانی که معلمان مداخله‌گر هستند، آنان پیشرفت تحصیلی پایینی دارند.^{۱۱} Areepattamannil در پژوهش خود با هدف بررسی خودپنداره تحصیلی، انگیزش تحصیلی و پیشرفت تحصیلی: یک روش تلفیق شده برای دانش آموزان کانادا و هند، نشان داد که انگیزش تحصیلی رابطه بین خودپنداره تحصیلی و عملکرد تحصیلی را واسطه می‌کند.^{۱۲} Evrim, Gokce & Ensia در پژوهشی با هدف کشف رابطه‌ی بین اعتقادات و سبک مدیریت معلمان، نشان دادند بین سبک مدیریت کلاس معلمان و تدریس واقعی اعتقادات آنان رابطه وجود دارد.^{۱۳}

Martin & shoho در پژوهشی به بررسی «تأثیر ویژگی‌های معلم بر سبک مدیریت کلاس» پرداختند. نتایج نشان داد که معلمان با تجربه نسبت به تازه کارها در دو بعد مدیریت افراد و رفتار از تکنیک‌های کنترل بیشتر استفاده می‌کنند و با افزایش سن معلمان، میزان استفاده از کنترل بر اساس این پرسشنامه بیشتر است.^{۱۴} و در نهایت هدف اصلی این مطالعه «تعیین میزان ارتباط بین ابعاد سبک‌های رهبری مدیریت کلاس اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه» بود. تحقیق حاضر به دنبال پاسخ به این سوال است که بین ابعاد سبک‌های رهبری مدیریت کلاس با انگیزش تحصیلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹۴ چه رابطه‌ای وجود دارد؟ نتایج آن به مسئولان مربوطه کمک می‌نماید تا با برنامه‌ریزی‌ها و آموزش‌های مناسب نسبت به بهبود سبک‌های مدیریتی اساتید و ایجاد انگیزه‌ی تحصیلی لازم در دانشجویان اقدام نمایند.

مواد و روش‌ها:

این پژوهش از نظر رویکرد کمی، از لحاظ نوع تحقیق کاربردی و روش آن توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری در دو گروه دانشجویان به تعداد ۴۵۲۵ و اساتید، به تعداد

چگونگی این تأثیر و تشخیص اثر بخش‌ترین سبک‌ها، جهت تهیه الگویی کاربردی برای مربیان تعلیم و تربیت مفید و ضروری می‌باشد.^۵

تحقیقات بسیاری به متغیرهای اشاره شده پرداخته اند که پژوهش اسلامی و همکاران در بررسی رابطه سبک مدیریت کلاس معلمان با انگیزش و خودپنداره ریاضی دانش آموزان نمونه‌ای از آن‌هاست. نتایج حاکی از آن بود که سبک مدیریت کلاس با انگیزش ریاضی دانش آموزان رابطه دارد و بین انگیزش ریاضی و خودپنداره ریاضی رابطه معناداری وجود دارد و سبک مدیریت کلاس تأثیر معناداری در انگیزش و خودپنداره ریاضی دانش آموزان دارد.^۶ پژوهش شیدایی و همکاران با هدف مقایسه اثربخشی آموزشی دبیران متوسطه دوره‌ی اول با توجه به سبک مدیریت کلاسی آنان در ناحیه یک شهر تبریز نشان داد که سبک تعامل‌گرایانه دارای اثربخشی بالاتری نسبت به سبک مداخله‌گرایانه است، سبک مدیریت کلاسی دبیران با توجه به مدرک تحصیلی و سابقه خدمت متفاوت نیست ولی با توجه جنسیت متفاوت است، اثربخشی دبیران با توجه به مدرک تحصیلی و سابقه خدمت متفاوت نیست. لکن با در نظر گرفتن جنسیت تفاوت دارد.^۷ آریاپوران و همکاران نشان دادند بین سبک مدیریت کلاس تعامل‌گرای معلمان با انگیزش ریاضی بین سبک مدیریت کلاس تعامل‌گرای و سبک مداخله‌گر معلمان بر پیشرفت ریاضی دانش آموزان رابطه‌ی معنی‌دار وجود دارد و سبک تعامل‌گرای معلمان، قویترین متغیر برای پیش‌بینی انگیزش، و سبک‌های تعامل‌گرا و مداخله‌گر قویترین متغیرها برای پیش‌بینی پیشرفت ریاضی دانش آموزان است.^۸ Cloutez در پژوهش خود به رابطه بین مدیریت کلاس درس و خودپنداره دانشجویان پرداخت. نتایج حاکی از رابطه معنادار بین نمره‌های به دست آمده از طریق مقیاس آمادگی برای مدیریت کلاس درس و میانگین نمرات دانشجویان است.^۹ Rammis در پژوهشی با عنوان اثربخشی عملکرد معلمان بر پیشرفت دانش آموزان در درس ریاضی پرداخت نتایج تحقیق نشان داد که شیوه مدیریت معلمان پیش‌بینی‌کننده‌ی قوی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان

از ثبات در اندازه‌گیری انگیزش تحصیلی دانش‌آموزان ایرانی بود^{۱۸}.

به منظور حصول اطمینان از روایی پرسشنامه‌ها، از نظرات اساتید راهنما و نیز اساتید گروه مدیریت استفاده شد و پس از تأیید آنان نسبت به توزیع آن اقدام گردید و برای ارزیابی پایایی ابزار تحقیق از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. براین اساس قبل از توزیع پرسشنامه در بین جامعه آماری تعداد ۳۰ پرسشنامه به صورت تصادفی توزیع گردید و براساس داده‌های مستخرج از آن ضریب آلفای کرونباخ برای پرسشنامه سبک مدیریت کلاس برابر با ۰/۸۴ و ضریب آلفای کرونباخ برای پرسشنامه مقیاس انگیزش تحصیلی برابر با ۰/۷۸ نیز محاسبه گردید.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آماره‌های توصیفی فراوانی، درصد فراوانی، میانگین و انحراف معیار و در بخش آمار استنباطی از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون با استفاده از نرم افزار SPSS ویرایش ۱۸ استفاده شد.

نتایج:

یافته‌ها نشان داد ۸۶/۴٪ از آزمودنی‌ها در دانشکده بهداشت دختر و ۱۳/۶٪ پسر بودند. ۸۹/۸٪ دانشجویان در مقطع کارشناسی و ۱۰/۲٪ در مقطع کارشناسی ارشد مشغول به تحصیل بودند. ۷۳/۹٪ دانشجویان دانشکده بهداشت به طور پیوسته و ۲۳/۹٪ دانشجویان به طور ناپیوسته تحصیل می‌کردند. ۲/۳٪ نیز به این سوال پاسخ ندادند.

۶۳/۲٪ از آزمودنی‌ها در دانشکده پرستاری و مامایی، دختر، ۳۲/۲٪ پسر و ۴/۶٪ بدون پاسخ بودند. ۹۰/۸٪ از دانشجویان در مقطع کارشناسی، ۶/۹٪ در مقطع کاردانی مشغول به تحصیل و ۲/۳٪ نیز بدون پاسخ بودند. ۸۸/۵٪ از دانشجویان این دانشکده به طور پیوسته و ۶/۹٪ دانشجویان به طور ناپیوسته تحصیل می‌کردند. ۴/۶٪ نیز به این سوال پاسخ ندادند.

۷۱/۷٪ از آزمودنی‌ها در دانشکده پیراپزشکی، دختر، ۲۶/۷٪ پسر و ۱/۷٪ بدون پاسخ بودند. ۸۱/۷٪ از دانشجویان در مقطع کارشناسی، ۱۳/۳٪ در مقطع کاردانی مشغول به تحصیل و ۵٪ نیز بدون پاسخ بودند. ۷۰٪ از دانشجویان این دانشکده به طور

۱۸۰ نفر تعریف شد. نمونه آماری دانشجویان به تعداد ۳۶۰ نفر به روش تصادفی خوشه‌ای مرحله‌ای انتخاب شدند (۲۹۵ پرسشنامه بازگشت داده شد). به این صورت که ابتدا از بین ۶ دانشکده دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، تعداد ۳ دانشکده به روش تصادفی انتخاب شدند و در ادامه از بین هر دانشکده تعداد ۶ کلاس و مجموعاً ۱۸ کلاس انتخاب شدند. نمونه آماری اساتید ۱۱۴ پرسشنامه بازگشت داده شد، که این تعداد با استفاده از جدول حجم نمونه گرجسی و مورگان برآورد شد، روش نمونه‌گیری با توجه به انتخاب تصادفی خوشه‌ای دانشجویان و لزوم سنخیت اساتید با همان دانشجویان و به لحاظ محاسبه همبستگی بین متغیرها به عنوان نمونه آماری، لحاظ شد. در این تحقیق برای گردآوری اطلاعات با مراجعه میدانی به دانشگاه از پرسشنامه استفاده شد. بدین صورت که برای سنجش هریک از مولفه‌های مدیریت کلاس، پرسشنامه‌ی ولفگانگ و گلیکمن^{۱۵} در اختیار اساتید و پرسشنامه انگیزش تحصیلی هارتر^{۱۶} در اختیار دانشجویان قرار گرفت.

پرسشنامه سبک مدیریت کلاس توسط ولفگانگ و گلیکمن با ۲۵ سوال طراحی شد که شامل سه سبک رهبری مدیریت کلاس (سبک رهبری غیرمداخله‌گر، سبک رهبری مداخله‌گر و سبک رهبری تعامل‌گرا) بود. سؤالات پرسشنامه در مقیاس فاصله‌ای (هرگز=۱، به ندرت=۲، گاهگاهی=۳، اغلب=۴ و همیشه=۵) نمره‌گذاری شد و ضریب آلفای کرونباخ جهت بررسی پایایی پرسشنامه برابر با ۰/۶۸ حاصل شد. همچنین ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه در مطالعه رجایی پور^{۱۷}، با مقدار ۰/۹۱۲، تأیید شد. پرسشنامه انگیزش تحصیلی هارتر نیز دارای ۳۳ گویه پنج گزینه‌ای در مقیاس لیکرت بود که به صورت (هرگز=۱، به ندرت=۲، گاهگاهی=۳، اغلب=۴ و همیشه=۵) نمره‌گذاری شد. اعتبار و پایایی این مقیاس توسط بحرانی با ضرایب همسانی درونی از طریق محاسبه همبستگی هر سوال با نمره کل مقیاس‌ها بین ۰/۳۰ تا ۰/۷۸ به دست آمد. ضرایب پایایی بازآزمایی و آلفای کرونباخ محاسبه شده برای ابعاد و پاره مقیاس‌های این ابزار نیز در حد مطلوب و حاکی

پیوسته و ۲۲/۵٪ دانشجویان به طور ناپیوسته تحصیل می‌کردند. ۷/۵٪ نیز به این سوال پاسخ ندادند.

یافته‌های جدول ۱ نشان داد میانگین سبک رهبری مدیریت کلاس برابر با ۳/۸۳ و میانگین انگیزش تحصیلی آن برابر با ۳/۴۵ و نیز انحراف معیار سبک رهبری مدیریت کلاس برابر با ۱/۸۹ و انگیزش تحصیلی آن نیز برابر با ۰/۴۹۳ می‌باشد.

میانگین و انحراف معیار ابعاد سبک‌های رهبری و انگیزش تحصیلی کل دانشجویان به تفکیک سبک رهبری غیرمداخله‌گر، سبک رهبری مداخله‌گر و سبک رهبری تعامل‌گرا در جدول ۲ قابل مشاهده است.

جهت بررسی رابطه بین ابعاد سبک‌های رهبری مدیریت کلاس اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج آن در جدول زیر قابل دسترسی است.

- با توجه به داده‌های جدول بالا، بین سبک رهبری مدیریت کلاس اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد ($p=0/000, r=0/819$)، یعنی با بالا رفتن سطح سبک رهبری مدیریت کلاس، میزان انگیزش دانشجویان نیز بالا می‌رود.

- بین سبک رهبری غیرمداخله‌گر اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد ($p<0/001$). یعنی با بالا رفتن سبک رهبری غیرمداخله‌گر میزان انگیزش تحصیلی دانشجویان نیز بالا می‌رود.

- بین سبک رهبری مداخله‌گر اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد ($p<0/001$). یعنی با بالا رفتن سبک رهبری مداخله‌گر میزان انگیزش تحصیلی دانشجویان نیز بالا می‌رود.

- بین سبک رهبری تعامل‌گرا اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد ($p<0/001$). یعنی با بالا رفتن سبک رهبری تعامل‌گرا میزان انگیزش تحصیلی دانشجویان نیز بالا می‌رود.

در نهایت برای اثبات این فرض که ابعاد سبک‌های رهبری مدیریت کلاس، قابلیت پیش‌بینی انگیزش تحصیلی دانشجویان را دارد، آزمون رگرسیون به کار گرفته شد که نتایج آن در جدول زیر نمایش داده شد.

با توجه به ضریب استاندارد بالای به دست آمده (۰/۷۰۸) که حاکی از همبستگی بین دو متغیر مورد مطالعه است، و دقت در مقدار $R^2 = 0/501$ که میزان تبیین مدل را به میزان قابل قبول ۵۰٪ نشان می‌دهد.

(سبک رهبری مدیریت کلاس) $3/075 + 0/185$ انگیزش تحصیلی طبق معادله بالا، سبک رهبری مدیریت کلاس توانسته به مقدار ۰/۱۸۵ واحد بر انگیزش تحصیلی تأثیرگذار باشد، بنابراین سبک رهبری مدیریت کلاس با انگیزش تحصیلی رابطه‌ای مستقیم دارد به طوری که هرچه متغیر سبک رهبری مدیریت کلاس بیشتر بشود، میزان انگیزش تحصیلی دانشجویان نیز بیشتر می‌شود.

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار سبک رهبری مدیریت کلاس و انگیزش تحصیلی کل دانشجویان

متغیر	میانگین	انحراف معیار
سبک رهبری مدیریت کلاس	۳/۸۳	۱/۸۹
انگیزش تحصیلی	۳/۴۵	۰/۴۹۳

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار ابعاد سبک‌های رهبری و انگیزش تحصیلی کل دانشجویان

گروه	متغیر	ابعاد	میانگین	انحراف معیار
اساتید	سبک‌های رهبری مدیریت کلاس	سبک رهبری غیرمداخله‌گر	۳/۵۱	۰/۱۴۲
		سبک رهبری مداخله‌گر	۴/۱۵۲	۰/۱۲۷
		سبک رهبری تعامل‌گرا	۳/۸۳	۰/۰۸۶
دانشجویان	انگیزش تحصیلی	دانشجویان پرستاری و مامایی	۳/۴۹	۰/۴۶۷
		دانشجویان بهداشت	۳/۴۱	۰/۵۴۸
		دانشجویان پیراپزشکی	۳/۴۴	۰/۴۸۴

جدول ۳: آزمون رگرسیون برای پیش‌بینی انگیزش تحصیلی بر مبنای سبک رهبری مدیریت کلاس

سطح معناداری	T	ضرایب غیراستاندارد		ضرایب استاندارد
		Beta	SE	
p<۰/۰۰۱	۱۰۱/۵۱۲		۰/۰۳۰	۳/۰۷۵
۰/۰۱۵	۱۷/۱۱۲	۰/۷۰۸	۰/۰۱۱	۰/۱۸۵
		R=۰/۷۰۸	R ² = ۰/۵۰۱	ADJ.R ² = ۰/۴۹۹

بحث:

مارتین و شوها که معلمان با تجربه نسبت به تازه کارها در دوبره مدیریت افراد و رفتار از تکنیک های کنترل بیشتر استفاده می کنند و با افزایش سن معلمان، میزان استفاده از کنترل بر اساس این پرسشنامه بیشتر است^{۱۴}، همسو است. وجود استاد با تجربه و خلاق و داشتن دانش اداره کلاس باعث می شود که دانشجویان احترام خاصی برای آن قائل باشند و نسبت به توصیه و سفارشات آن توجه می کنند که این باعث می شود که انگیزه آنها در فراگیری درس بیشتر شود که در نهایت باعث افزایش انگیزش آنها می شود. بین سبک رهبری غیرمداخله‌گر اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی داری وجود دارد (I=۰/۷۷۷, p<۰/۰۰۱). یعنی با بالا رفتن سبک رهبری غیرمداخله‌گر میزان انگیزش تحصیلی دانشجویان نیز بالا می رود. این یافته با پژوهش

یافته‌ها نشان داد بین سبک رهبری مدیریت کلاس اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی داری وجود دارد (I=۰/۸۱۹, p<۰/۰۰۱)، یعنی با بالا رفتن سطح سبک رهبری مدیریت کلاس، میزان انگیزش دانشجویان نیز بالا می رود. این یافته با نتایج پژوهش اسلامی و همکاران که سبک مدیریت کلاس با انگیزش ریاضی دانش آموزان رابطه دارد و سبک مدیریت کلاس تأثیر معناداری در انگیزش خودپنداره ریاضی دانش آموزان دارد^۹، کلوترز که نتایج حاکی از رابطه معنادار بین نمره‌های به دست آمده از طریق مقیاس آمادگی برای مدیریت کلاس درس و میانگین نمرات دانشجویان بود^۹، رامیس که شیوه مدیریت معلمان پیش‌بینی کننده‌ی قوی پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس ریاضی می باشد و روش تدریس معلمان به عنوان یکی از ابعاد عملکرد آنان بر پیشرفت دانش آموزان در درس ریاضی تأثیر گذار است^{۱۰}،

سبک‌های تعامل‌گرا و مداخله‌گر قویترین متغیرها برای پیش‌بینی پیشرفت ریاضی دانش‌آموزان است^۸ و رامیس^۱، مطابقت دارد.

نتیجه‌گیری:

یافته‌ها نشان داد بین سبک رهبری مدیریت کلاس اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد. یعنی با بالا رفتن سطح سبک رهبری مدیریت کلاس، میزان انگیزش دانشجویان نیز بالا می‌رود و نیز بین ابعاد سبک مدیریت رهبری شامل غیرمداخله‌گر و انگیزش تحصیلی رابطه وجود دارد لذا این سبک می‌تواند در انگیزش دانشجویان موثر باشد و می‌تواند یکی از سبک‌های انتخابی باشد. با توجه به این یک دانشجو در سطحی است که خود تا حدودی نیازهای علمی خود را درک می‌کند لذا باید اساتید بر این مبنا به دانشجو احترام گذاشته و کمتر در مسائل جزئی درسی آن‌ها دخالت کنند که این مسئله باعث بهبود انگیزش دانشجویان برای درس و ادامه تحصیل می‌شود.

بین سبک مدیریت رهبری مداخله‌گر و انگیزش تحصیلی رابطه وجود دارد. این نوع سبک نیز هم در انگیزش دانشجویان مؤثر است. کاربرد این سبک در مورد دانشجویانی است که درک صحیحی از درس و ادامه تحصیل ندارند که در این زمینه اساتید با رویه سبک مداخله‌گری می‌توانند تا حدودی دانشجو را به اهمیت درس واقف کنند و در او ایجاد انگیزه نمایند.

در نهایت با توجه به یافته‌های این مطالعه بین سبک مدیریت رهبری تعامل‌گرا و انگیزش تحصیلی رابطه وجود دارد. رهبری تعامل‌گرا باعث می‌شود تا دانشجویان در انتخاب خود هدفمند باشند و استاد تعامل‌گرا می‌تواند به آن‌ها کمک کند تا در انتخاب خود بهترین را انتخاب کنند در نهایت انتخاب صحیح می‌تواند سبب افزایش انگیزش آن‌ها شود.

با توجه به رابطه مستقیم و معنادار ابعاد سبک رهبری مدیریت (مداخله‌گرا، تعامل‌گرا و غیرمداخله‌گرا) با انگیزش تحصیلی، پیشنهاد می‌شود اساتید و متولیان امر آموزش با بهره‌گیری از این سبک‌های رهبری، موجب افزایش انگیزش تحصیلی دانشجویان شوند.

رامیس^{۱۱} همسو است. بنابراین این سبک رهبری کلاس خود باعث ایجاد انگیزه در دانشجویان می‌شود.

بین سبک رهبری مداخله‌گر اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد ($T=0/658$ ، $p<0/001$). یعنی با بالا رفتن سبک رهبری مداخله‌گر میزان انگیزش تحصیلی دانشجویان نیز بالا می‌رود. این یافته با نتایج پژوهش آریاپوران و همکاران که بین سبک مدیریت کلاس تعامل‌گرای معلمان با انگیزش ریاضی بین سبک مدیریت کلاس تعامل‌گرای و سبک مداخله‌گر معلمان با پیشرفت ریاضی دانش‌آموزان رابطه‌ی معنی‌دار وجود دارد^۸، همسو می‌باشد و با نتیجه شیدایی و همکاران که سبک تعامل‌گرایانه دارای اثربخشی بالاتری نسبت به سبک مداخله‌گرایانه است^۷ و دیجیک و استوجیلیکیویک که زمانی که معلمان سبک مدیریت کلاسی تعامل‌گرا را به کار می‌برند، یادگیرندگان پیشرفت تحصیلی بالاتری دارند و زمانی که معلمان مداخله‌گر هستند، آنان پیشرفت تحصیلی پایینی دارند^{۱۱}، مطابقت ندارد.

بین سبک رهبری تعامل‌گرا اساتید و انگیزش تحصیلی دانشجویان رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد ($T=0/726$ ، $p<0/001$). یعنی با بالا رفتن سبک رهبری تعامل‌گرا میزان انگیزش تحصیلی دانشجویان نیز بالا می‌رود. این نتایج با یافته‌های پژوهش شیدایی و همکاران^۷، آریاپوران و همکاران^۸ و دیجیک و استوجیلیکیویک^{۱۱} همسو می‌باشد.

یافته‌های حاصل از آزمون رگرسیون با میزان $R^2 = 0/501$ ، تبیین مدل را به میزان قابل قبول ۵۰٪ نشان داد و نیز با توجه به سطح معنی‌داری ($p<0/001$)، و معادله خط رگرسیون سبک رهبری مدیریت کلاس توانست به مقدار $0/185$ واحد بر انگیزش تحصیلی تأثیرگذار باشد، بنابر این سبک رهبری مدیریت کلاس با انگیزش تحصیلی رابطه‌ای مستقیم دارد به طوری که هرچه متغیر سبک رهبری مدیریت کلاس بیشتر بشود میزان انگیزش تحصیلی دانشجویان نیز بیشتر می‌شود.

این یافته با پژوهش آریاپوران و همکاران که سبک تعامل‌گرای معلمان، قویترین متغیر برای پیش‌بینی انگیزش، و

References:

1. Tucker CM, Zayco RA, Herman KC, Reinke WM, Trujillo M, Carraway K, et al. Teacher and child variables as predictors of academic engagement among low-income African American children. *Psychology in the Schools*. 2002;39(4):477-88.
2. Bahari M. Classroom management. *JME* 2011;2(2):37-40.
3. Tajeddin Z. Classroom management (concepts, infrastructure and solutions). *Monthly growth of educational technology*. 2013(5):36-7.[in persian]
4. Kiamanesh A. Based evaluation. Tehran: Payam Noor university; 2003.
5. Aly A. The effect of classroom management style on students' metacognitive skills. Mashhad: Ferdowsi University 2003.
6. Eslami F, Rezghi H. The relationship between self-concept math classroom management and student motivation. *Educational Research*. 2016;11(45):1-12.
7. Sheydaee T, Ghaznavy M, Rostami M. Compare the effectiveness of the first high school teachers according to their teaching, classroom management style in the district of a city of Tabriz (School Year 2013-2014). *International Conference on Behavioral Science and Social Studies*2014.
8. Ariapooran S, Azizi F, Dinarvand H. The relationship between motivation and classroom management styles and mathematics achievement of fifth grade elementary students. *J.s.chpsyc* 2013;2(1):23-41.
9. Cloutez C. Influence of Motivation on Students' Academic Performance. 2013.
10. Rammis K. The effect of classroom management skills of elementary school teachers on undesirable discipline behaviour of students. (EREC Identifier: ED) 2013;1(1):1215-25.
11. Djigic G, Stojiljkovic S. Classroom management styles, classroom climate and school achievement. (EREC Identifier: ED) 2011;29:819-28.
12. Areepattamannil Sh. Academic self-concept, academic motivation, academic engagement, and academic achievement: A mixed methods study of Indian adolescents in Canada and India. A dissertation submitted to the faculty of Education in confirmity with the requirements for the degree of doctor of philosophy. Queens university. Kingston , ontario, Canada.septamber 2011,p:4.
13. Evrim E-A, Gökçe K, Enisa M. Exploring the relationship between teacher beliefs and styles on classroom management in relation to actual teaching practices: a case study. (EREC Identifier: ED) 2009;1(1):612-17.
14. Martin N, Shoho A. The Influence of teacher characteristic on classroom management. *Annual Confrence of the Southwest Educational Research Association, Dallas*. 200۰.
15. Wolfgang G, Glickman C. Solving discipline problems: Strategies for classroom teachers. 2nd ed. Boston: Allyn and Bacon; 1986.
16. Harter S, Jackson BK .Trait vs. nontrait conceptualizations of intrinsic/extrinsic motivational orientation. *Motiv Emot*. 1992;16(3):209-30.
17. Rajaei-poor S, Kazemi I, AghaHossiney T. The relationship between the components of classroom management and learning environment in middle school. *Uijs.ui* 2008;4(1):23-40.
18. Bahrani M. The validity and reliability of academic motivation scale Harter. *Psychological Studies, School of Psychological and Educational Sciences*. 2009;5(1.)

The study of Relationship between Leadership styles of Classroom Management with Academic Motivation in Kermanshah University of Medical Sciences students in 2015-2016

Nooshin Poorshayegan¹,
Yahya Safari^{*2}

1. Department of Educational Management, Islamic Azad University Borujerd Branch, Borujerd, Iran

2. Department of Radiology, Paramedical School, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran

***Corresponding Author:**

Iran, Kermanshah, Kermanshah University of Medical Sciences, Paramedical School, Department of Radiology

Email: ysafari79@yahoo.com

Abstract

Introduction: the way that the instructor plans for courses and manages the class greatly affects the speed and quality of students learning. The aim of this study was to determine the relationship between the dimensions of leadership styles of faculty management with academic motivation of students.

Methods: The present study was conducted using descriptive correlation method. The statistical population was defined in two groups of 360 students in a randomized cluster sampling method) and teachers 118 using the sample Morgan's table Faculty data were collected by Wolfgang and Glickman questionnaires and students' data were collected by Harter's Educational Motivation questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics, Pearson correlation coefficient and regression analysis using SPSS software.

Results: The findings showed that there was a direct and significant relationship between the leadership style of the classroom management of the faculty in general, and its dimensions by non-interventional style ($P < 0.001$), intervener style ($P < 0.001$) and interactive style ($P < 0.001$) with academic motivation of the students.

Conclusion: Considering the direct and significant relationship between the dimensions of management leadership style (non-interventional, interventional and interactive) with academic motivation, it is suggested that faculty members and tutors use the dimensions of leadership styles to increase the students' academic motivations.

Key words: Educational motivation, Class management, non-interventional style, interactive

How to cite this article

Poorshayegan N, Safari Y. The study of Relationship between Leadership styles of Classroom Management with Academic Motivation in Kermanshah University of Medical Sciences students in 2015-2016. J Clin Res Paramed Sci 2017; 6(2):183-190.